

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง
และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ

พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อกำหนดขอบอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาให้มีความเหมาะสม สอดคล้อง
กับบทบาทอำนาจบังคับบัญชาที่มีอยู่ ตลอดจนกำหนดวิธีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรม ถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยอำนาจ
การสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก
ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือ
กอง และผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการที่จัดตั้งตามมติสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๖ อธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๗ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ยกเว้น เรื่องที่อธิการบดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวนให้ส่งเรื่องให้ ก.บ.ม. พิจารณา เมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๘ กรณีอธิการบดีเป็นผู้กระทำผิดวินัย ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามสถานโทษและอัตราโทษที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๙ การสั่งลงโทษทางวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยานหลักฐาน โดยอคติ หรือโดยโทษะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีกระทำผิดวินัยครั้งแรกหรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษจะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือตามแบบท้ายข้อบังคับนี้หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เหตุควรลดหย่อนโทษ ได้แก่ การมีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพหรือให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวน อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่า มีลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ ๑๐ การสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัย ให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิหลักเกณฑ์วิธีการ ระยะเวลาในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๑๑ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีที่ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือตัวอย่างที่ ๓ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๔ ท้ายข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันที่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๓ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามคำสั่งของอธิการบดี หรือมติของ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๕ การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ตามมติ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ คำสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ที่สั่งตามมติ ก.บ.ม. ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๕ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ คำสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่สั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๖ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้อุทธรณ์ และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ กลับเข้ารับราชการ ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๗ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๙ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไข เปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๒๐ การดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่ง ลงโทษตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่โทษที่จะลงเพิ่มแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามคำวินิจฉัยของ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. ระดับโทษเกินกว่าอำนาจของผู้สั่งลงโทษเดิม ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๑ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยจาก ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๒๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นางจรรยาพร ธรณินทร์)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย